

MALOVÁNÍ TÝPÍ

30.6.-2.7. 2006

ZÚČASTNĚNÍ

Ayúta
Tinači
Wanyanka
Yuči

Pátek

Sedíme si klidně s Yučim ve městě na obědovečeři, když přijde esemeska od Ayúty s otázkou, zda jsem opravdu doma. Pršelo a ona stála u nás před barákem. Přijela na malování týpí. Dojedly jsme a vydali se za ní. Doma jsme jí vysvětlili, jak na pouzdro na nůž a pak si našla pěkný vzor, který si na něj chtěla vykorálkovat. To už přišla i Tinači a vrhla se na svoje, už začaté, pouzdro na nůž. Po večeři přišlo na řadu vypínání kůží na půdě, což trvalo asi do půlnoci. Holky si ale zabraly ty, které se jim líbily. Pro stále trvající zájem jsme si pustili vodní dýmku a po krátké diskusi zvítězila mátová náplň. Napřed holky zkoušely hrát si s dýmem, ale pak už jenom kašlaly a lily do sebe jednu sklenici vody za druhou.

Sobota

Ráno jsme se probudili, nasnídali a začali jsme míchat barvy. Balakryl jsme už měli nakoupený a u Yučiho vrcholilo vyšilování, které se u něj projevovalo už asi 14 dní. Nebyl si totiž jistý, jak s balakrylem pracovat. Pak se Yuči, Tinači a Ayúta vypravili na nákup. Přitom se dívali po vhodném místě, kam by se dalo týpí rozprostřít. Já jsem zatím začala malovat lining. Týpí jsme se nakonec rozhodli na můj návrh malovat před Eurotelem, tedy vlastně před barákem. Bylo už po zavírací době, a tudíž nebyl důvod očekávat tam nějaký provoz. Ayúta, Tinači a Yuči šli malovat ven, jenže zaujali místní ochranku, která nám ale vyjednala, že tam smíme malovat pod podmínkou, že nic neumažeme. Pak jsem přišla i já malovat týpí. Zažlutila jsem vršek týpí, Ayúta zase spodek, Tinačinou zásluhou máme puntíky a sluníčka a díky Yučimu modré proužky a okrajové části týpí. Bylo teplo, ale poněkud zataženo, chvílku foukal vítr, chvílku ne, chvílku nad námi byl černý mrak, ze kterého lehce sprchlo, chvílku zas modrá obloha. Neustále jsme řešili, co budeme dělat, když bude pršet hodně. Okolojdoucí na nás zvědavě pokukovali. Někdy v průběhu dne jsme s Ayútou šli připravit oběd, který jsme si snědli venku. Malovali jsme podle předlohy, kterou Yuči dlouho vymýšlel, ale občas došlo k nehodě. Napřed Yuči žltul spodní okraj tak dlouho, až si vylil žlutou omylem do míst, kam přijít neměla. I

zrodil se panáček, který vypadá spíš jako figurka od „člověče, nezlob se“. Pak zas někdo modřil, modřil, až vymodřil flek vzadu u sluníčka. Tak vznikly křížky v trojúhelníku okolo sluníčka. Ale jinak se, myslím, opravdu povedlo. Při malování jsme si povídali o tom, jak se těšíme na tábor a já jsem se vsadila s Ayútou. Když ona stihne do konce tábora ušít a vyšít pouzdro na nůž a vyrobit mokašiny, udělám jí vyšívání pytlíček. Když to ale nestihne, splní do podzimního sněmu tři činy, které jí já vyberu. Tina se ale bohužel vsadit nechtěla. Až hodně večer jsme skončili, uklidili a nechali Yučiho hlídat dosychající týpí. Bylo to opravdu náročné a bylo toho moc. Po vymytí sklenic jsme se navečeřeli, dali vodní dýmku s třešňovým tabákem a šli spát.

Neděle

Zatímco Yuči ještě spal, my holky jsme se nasnídaly. Pak jsme probíraly činy, které by si mohly Ayúta, Janička a Tinači splnit. Když vstal i Yuči, nastala opět malovací mánie. Byli jsme sice unavení ze včerejška, ale pustili jsme se do toho. Na dnešek zbyly liningy. Yuči prohlásil, že účast na malování liningu je dobrovolná. Přesto, já jsem žlutila, Yuči modřil a Ayúta s Tinači červenili. Díky Tinačininému červenění máme na jednom liningu něco mezi rozevlátým sluníčkem a symbolem větru, protože opustila svou sklenici barvy položenou na liningu a vítr ji převrhl. Já jsem si pak šla malovat misku. Večer už bylo hotové týpí, liningy i pytle. Ayúta si šla s Tinou vyšívát pouzdro na nůž a já jsem jim rozkreslovala návrhy na slavnostní šaty a postupně je měřila, abych jim je do tábora mohla ušít.

Pěkné pobydleníčko v nově vymalovaném přeje

Wanyanka